

vergelijking van de met deze transacties in het geding zijnde bedragen mij niet de indruk dat de meester-timmerman er uitgebreide winsten mee heeft gemaakt.

Warmoezeniersland

Op 8-11-1815 verkoopt Gerrit Bosch, koopman te Amsterdam (die het restant van het onroerend goed op 20-3-1812 had gekocht) het geheel aan Nicolaas Trokkel, landman te Amstelveen. Als we vinden dat de kinderen Trokkel, na het overlijden van hun ouders in 1827 Meerleveld weer verkopen, blijkt dat Nicolaas Trokkel er een 'warmoesierderij' van gemaakt heeft. Er staan dan nog de tuinmanswoning, een koestal en een schuur op het terrein. Nadat Meerleveld vanaf 1827 enige jaren eigendom is geweest van

Andries Joh. Althoff, rentenier, wonende te Amsterdam op de Keizersgracht, wordt het op 28-11-1832 gekocht door Willem Marx, tuinman, wonende op 'Lindenhoff'. Na diens overlijden op 17-3-1848 wordt het bedrijf voortgezet door zijn beide zonen: Josef en Petrus Theodorus. Het gebruik van de grond is dan warmoezeniersland, bouwland en achteraan ook nog wat weiland. In 1871 komt het tot gedwongen verkoop. Het geheel komt met de omschrijving 'Boerenhofstede met zijn huizinge, afzonderlijke schuur alsmede bouw- en moesland' in handen van Steven van Wees Willemszn. Deze Steven bezat meer grond in deze omgeving en was familie van de toenmalige overburen op 'Ipenburg': Elbertus Miltenburg, gehuwd met Keetje van Wees, dochter van Jan van Wees. Zo hebben ook hier, zoals zo vaak in

de eerste jaren van de 19^e eeuw, de mogelijkheden tot agrarisch gebruik het gewonnen van de vrij kostbare bestemming tot zomergebruik. Heden ten dage treffen wij op de beschreven historische grond de nieuwgebouwde woningen aan van C.G. en P. van Vliet, Rijksstraatweg nrs 3 en 5. Het toegangshek vermeldt nog de naam Meerleveld.

Ir D.L.H. Slebos.

Noten:

* 1) Gedenboek 'Honderd jaar parochiekerk Abcoude' 1988.

* 2) Dossier Herenmarkt- ir.H.M.Nieuwenhuis.

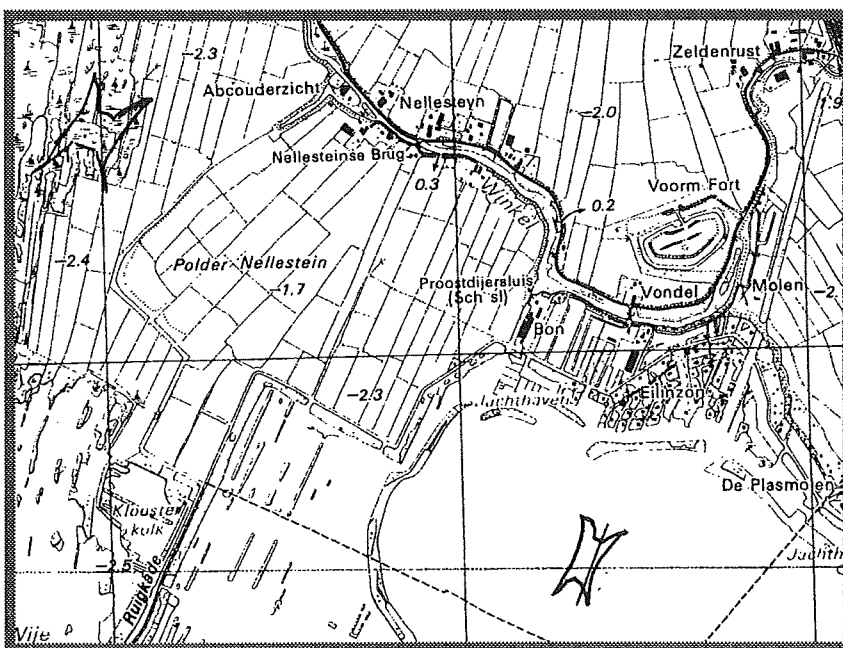
Eendekooien in Abcoude

De boeiende film van de heer Evert Boeve in oktober 1996 was aanleiding om na te gaan of er in Abcoude ook eendekooien zijn geweest. Op zich zou het niet zo verwonderlijk zijn, als wij in onze waterrijke omgeving in het verleden ook kooien zouden hebben gehad. Het resultaat is dat wij zelfs twee kooien hebben kunnen traceren. Eén in de Rondeveense polder en één in de Proostdijer polder.

De Rondeveense polder is nu niet meer bekend; deze lag achter de Nellesteijn polder.

De kooi in de Rondeveense polder werd in 1815 door Mr. Cornelis Jan van Nellesteijn verkocht aan Christoffel Harger in Abcoude. Christoffel was eigenaar van de hoeve Rundervreugd aan de Winkeldijk op geringe afstand van de kooi. Hij hield zich niet alleen bezig met het boerenbedrijf. Bij de koop van de eendekooi geeft hij als beroep 'dijkbaas' op. Dit wijst in de richting van bemoeienissen met de polder en de turfwinning.

De tweede kooi lag tegenover het huidige Eilinzon. Ook deze was eigendom van van Nellesteijn. Dit was niet zo verwonderlijk. Immers oorspronkelijk behoorde het bezit van een eendekooi tot de Heerlijke rechten.

Stafkaart Nellesteijn polder

Tekening 'Achter de Schermen'
Afbeelding Mr. Cornelis Jan van Nellesteijn.

De familie van Nellesteijn kon in de 18e eeuw tot de notabele inwoners van het Sticht worden gerekend met een uitgebreid grondbezit. Mr. Cornelis Jan was o.a. Heer van Broekhuijsen en Darthuijsen. In 1822 verkocht hij de kooi aan Cornelis van Harten. Bij de koop was van Harten zonder beroep en wonende aan de Winkel te Abcoude. In dat zelfde jaar en een jaar later komen wij hem tegen met het beroep

'kooiboer'. Cornelis heeft dus bij de kooi gewoond en het beroep van kooiker uitgeoefend. Erg lang is hij niet met het eenden vangen bezig geweest. In 1827 verkoopt hij de eendenkooi aan Bernardus van Scherpenzeel. Het spoor van de eigenaren zijn we dan bijster. Wel weten we dat de kooi in 1871 nog op een stafkaart staat ingetekend. Op de uitgave van 1931 is hij verdwenen en opgeslokt door het water van de

Vinkeveense plassen. Deze tweede kooi was er een van het type met vier vangpijpen. Op de kaart lijkt het een roggenei zoals je dat op het strand kunt vinden. Het merendeel van de kooien in het westen van Nederland had vier vangpijpen. De zuidoostelijke pijp was altijd de meest productieve, omdat in het westen vaak een zuidwestelijk wind waait.

Eendenkooien werden meestal aangelegd daar waar een combinatie van kwel, onvruchtbare bodem en afgelegen ligging de omstandigheden optimaal maakten. De aanwezigheid van kwel was een must. De kwel zorgde voor doorstromend water en verlost de kooi van verontreiniging zoals eendenmest en dergelijke.

Het vangseizoen begon doorgaans in september eindigde in april (Jaarboek 1985 Alblasserwaard en Vijfheerenlanden; Dick van den Dool: Eendenkooien in de Alblasserwaard)

W.W. Timmer

Dorpsgenoten laat weten wat u weet!

Het ligt in de bedoeling om in de komende nummers aandacht te geven aan de dorpsgenoten die in de tropen zijn omgekomen als gevolg van militaire operaties. Daarom is het wenselijk dat we de biografische gegevens, al dan niet verder aangekleed met verhalen uit hun jeugd en omgeving op te tekenen. De meesten van hen hebben een straatje in Abcoude Oost! L. Dongelmanstraat - H. Oostveenstraat - Theo Snoekstraat - R. Spreystraat. Het gaat hier om een stukje recente geschiedenis dat voor het nageslacht wordt vastgelegd. De redactie zal graag in contact komen met nabestaanden, vrienden of kennissen die meer informatie willen verschaffen over de betreffende personen. We openen de rij met Henk Oostveen, waarover wij dan graag gegevens over zouden krijgen

U kunt daarvoor contact opnemen met:
Wim Timmer tel. 284 446 of
Ger van der Most tel 286214.